

Z dnešního evangelia:

Když se Ježíš narodil Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: „A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země. (Mt 2, 1-12)

K zamyšlení

Evangelista Matouš popisuje reakce různých lidí, kteří se dozvídají o narození Ježíše Krista. Král Herodes se cítí ohrožený, proto dává příkaz zabít betlémská nemluvňátka (Mt 2,16-18). Mudrci z Mezopotámie se chovají zcela jinak. Vydávají se na dlouhou a nejistou cestu. Přinášejí dary – bohatství Východu. Otcové církve je interpretují jako symboly královské důstojnosti (zlato), božství Ježíše (kadidlo) a jako předpověď umučení (myrha). Židé nepřijímají Ježíše a pohané jsou k němu naklonění. V tom všem vidí evangelista Matouš předpověď Božího plánu spásy, který objímá také pohanské národy.

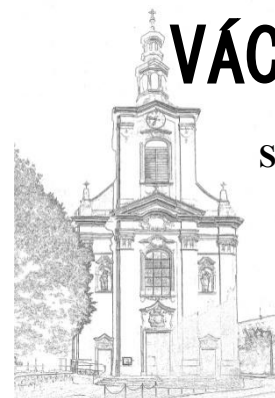
(komentář k evangeliu)

Modlitba

Dej Bože, abych nemiloval jen sebe
a ty, kteří milují mne.
Dej, ať myslím na druhé, na nemilované,
a miluji především je.
Dej, ať trpím utrpením druhých.
Dej mi milost, abych v každém okamžiku
svého života – svého šťastného
a bezpečného života – cítil, že existují milióny lidských
bytostí – tvých dětí a mých sester a bratrů,
kteří umírají hladem a nezasluhují umírat hladem,
kteří hynou zimou a nezasluhují umírat zimou.
Slituj se nad chudými světa, nad malomocnými, kterým
jsi pomáhal, když jsi žil v Palestině.
Slituj se nad malomocnými, kteří k tobě pozdvihují
ruce bez prstů a pahýly svých paží.
Dej, ať nejsem šťastný jen sám, dej ať na mne dolehne
bída světa.
Osvobod' mne od mého sobectví.

Myšlenky pro život

- Jsme tu pro druhé lidi, především pro ty, na jejichž úsměvu a blahu závisí naše vlastní štěstí. (Albert Einstein)
- Nemějme takový strach za stínů; ty jen vypovídají o tom, že někde září slunce.
- Nejlepší klapky na oči jsou z vavřínových listů. (T. Janovic)

VÁCLAV

Č. 1 (2015)

4.1.2015

Slavnost Zjevení Páně

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2, 410 02
Lovosice

Webové stránky:
farnostlovosice.hu.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

Lovosice	Út – v 16.30 hod. v kapli na faře St – v 16.30 hod. v kapli Čt – v 7.30 hod. v kapli na faře Pá – v 16.30 v kostele Ne – v 9.00 hod. v kostele
Sulejovice	Ne – v 10.30 hod.
Milešov	Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)
Velemín	So – v 10.00 hod.

- pohřební mše sv. za † Marcelu v pondělí 5.1. ve 13.00 hod. v kostele v Lovosicích
- 8. ledna jsou zváni na faru všichni, kteří hostili mládež z Taizé a také ostatní farníci. Přijedou k nám Uli a Veronika - dobrovolnice z přípravné skupiny v Praze. Začneme společnou modlitbou v duchu Taizé v kostele v 17.00 hod. a poté se přesuneme na faru. Rozdělíme se o zážitky a zkušenosti posledních krásných dnů.

Odpověď k žalmu - neděle 1. 1. 2015

„Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

126. Co znamená, že „církev je Kristovo tělo“?

Především díky svátosti křtu a eucharistii vzniká nerozlučitelné spojení mezi Ježíšem Kristem a křesťanem. Tato vazba je natolik pevná, že ho s námi lidmi spojuje jako hlavu s údy lidského těla, a vytváří tak naprostou jednotu.

127. Co znamená, že „církev je Kristova nevěsta“?

Ten, kdo už byl jednou zamilovaný, tuší, co je láska. Ježíš ji zná a sám sebe nazývá ženichem, který se s vášnivou láskou uchází o svou nevěstu a touží s ní slavit svátek lásky. Jeho nevěsta – to jsme my, jeho církev. Už ve Starém zákoně je Boží láska k vyvolenému národu přirovnávána k lásce mezi mužem a ženou. Ježíš se uchází o každého z nás. Jak často bývá takříkajíc nešťastně zamilovaný do všech těch, kteří o jeho lásce nechtějí nic vědět a kteří ji neopětují!?

kdo kráčí po jeho cestách.“

Některé památky v týdnu

7. ledna – nez. pam. sv. **Rajmunda z Peñafortu**, kněze

Narodil se ve Španělsku, blízko Barcelony koncem XII. století. Ve 20 letech byl povýšen na učitele filosofie. V Itálii pak vystudoval právo a stal se veřejným obhájcem chudých lidí. Biskup z jeho rodiště jej přiměl k návratu a učinil jej kanovníkem barcelonské katedrály. Byl věhlasným kazatelem, zpovědníkem a učencem. Kolem 46 let vstoupil do dominikánského řádu. Na pokyn papeže Řehoře IX. připravil k vydání předpisy církevního práva, které sestavil do sbírky zvané Dekretálky. Byl generálním představeným řádu v letech 1238 až 1240. Nově uspořádal řádové stanovy. Z jeho spisů vzniká "Summa případů k správnému a užitečnému udělování svátostí pokání". V 70. letech ještě založil školy hebrejštiny. V Katalánii se pak věnoval misijnímu dílu, navazoval dialog s muslimy a ve zbožném kajícím životě dožil asi sta let.

Další památky:

11. ledna – **svátek Křtu Páně** (po dnešní modlitbě před spaním končí doba vánoční)

INTENCE (ÚMYSLY) mši sv.:

Ne – 4.1.2015 – v 9.00 hod. za farníky
v Sulejovicích v 10.30 hod.

Ne – 11.1.2014 – v 9.00 hod.

v Sulejovicích v 10.30 hod. za farníky

Biblická moudrost

(Amseln Gruen)

To, co dnes popisuje psychologie a medicína, najdeme už i ve starozákonním mudrosloví, sepsaném před dvěma a půl tisíci let. Obšťastňující a uzdravující moc radosti je opětována především v knize Přísloví: „Smutek v srdci sklíčuje člověka, dobré slovo jej rozveseluje“. Psychologické poznatky o radosti jsou tu věleny do duchovního poučení. Starosti člověka srážejí, radost ho rozveseluje. Projasňuje tělo i duši. Přidává člověku na kráse. „Radostná mysl rozveseluje tvář, zato soužené srdce stráží ducha“. Přísloví praví, že po čtyřicítce nese zodpovědnost za svou tvář každý sám. Tvář mnohých hyzdí zahořklost. Jejich obličej má tvrdé a chladné rysy. Na jiných pozorujeme, že jim radost přímo září z očí. Těm rádi pohlédneme do tváře. Jsou krásnější než mnozí, kteří ztuhli v hněvu a hořkosti, i když měli jako děti tvářičku k zulibání. Ten, kdo dopřává starostem příliš mnoho prostoru, ubližuje sám sobě a komplikuje si život: „Všechny dny závistivé jsou zlé, ale dobré srdce má stále svátek“.

Radost nemění jen náš zevnějšek, ale prospívá celému tělu: „Radostná mysl prospívá tělu, stísněný duch vysušuje kosti“. Člověk, který se dovede radovat, se cítí tělesně dobře. Jeho subjektivní pocit pohody má uzdravující účinek na tělo. Naopak ten, kdo je neustále sklíčený hněvem a starostmi, nedokáže milovat své tělo. Má dojem, že je pořád jakoby mimo sebe. Nenapájí se „šťávou života“, spíše usychá a vadne. Radost, o níž se píše v knize Přísloví, představuje potěšení z každodenních maličkostí a umění užívat si života. Jejím konečným základem je však moudrost, kterou Bůh propůjčuje člověku. Ten, kdo Bohu dovolí, aby mu ukázal cestu, bude mít šťastný život, radostné srdce a zdravé tělo. „Veselé srdce – to je život pro člověka, radost – ta prodlužuje lidský věk ... Žárlivost a hněv zkracují život a starost předčasně přivádí stáří.

Veselému srdci chutná při jídle a postará se o svůj pokrm“. Opěvuje se tu moudrost lidu spojená s uzdravující mocí radosti, moudrost darovaná Bohem.

Setkání Taizé – pokoj a smíření.

fot. J. Veselka

Skončilo setkání mladých lidí „Taizé“ v Praze, ale zůstalo krásné a pozitivní ovoce tohoto díla. V 15ti domácnostech naší lovosické farnosti přebývalo 44 osoby ze 4 zemí Evropy: z Běloruska (10), z Itálie (14), z Polska (10), ze Slovinska (10).

Přinesli s sebou nejenom radost a elán, ale i svědectví víry. To vše jsme pociťovali během ranních modliteb v kostele a nade všechno 1. ledna, když jsme společně s nimi prožívali mši svatou. Mladí jsou nadějí světa a svět s nimi je nádherný.